Tizenegyedik évfolyam. 13. szám. Márczius 31. 1878.

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési dij: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „*Tóth László könyvnyomdájának*“ czimzendők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadóhivatalhoz intézendő.

Hirdetési dij: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknél árleengedés adatik.

Bélyegdij minden beigtatásért 30 kr.

Kecskemét, 1878. márczius 28.

A választási küzdelmek lezajlottak; — a pártok — miként a medréből kicsapott folyam — visszatértek rendes folyásukba, csak a következményekben hagyva érezhetőbb nyomokat magok után. Folyó hó 24-én megtörtént a törvényhatósági bizottsági tagok választása, mely közügyeink vezetésére, s főleg a küszöbön álló tisztújitás megejtésére ha nem is döntő, de kétségbevonhatlan befolyást fog gyakorolni. Az eredmény ismeretes. Fájdalom, politikai pártok küzdöttek egymással azon a téren is, hol egyedül a közjó, s a város érdekeinek szemelőtt tartása lenne irányadó. De hijába, ez oly társadalmi baj, melyet csak constatálni, de hitem szerint egykönnyen kiirtani lehetetlen; annyira befészkelte magát és áthatotta a társadalom minden rétegét, hogy a legcsekélyebb személyes érdekek kielégitésétől kezdve a legfontosabb társadalmi kérdések megoldásáig mindenütt egyaránt érezteti kártékony befolyását. Most tehát már tényekkel állunk szemben, melyekkel számolnunk kell, és pedig részint a multra, részint a jövőre vonatkozólag. A multra nézve kijelentem, hogy nem szándékom bővebb recriminatiokba bocsátkozni, vagy a választásoknál követett eljárás birálatát adni, mert azok közé számitom magamat, kik elveik s meggyőződésük mellett bátran és kitartással küzdenek, tisztességes módon, becsületes fegyverekkel; — de ha egyszer a koczka eldőlt, a tények hatalmának magamat alávetni nem tartom gyávaságnak. Ha mégis némely dolgokat érintetlenül nem hagyhatok, azt csak az eredmény constatálása, tehát a tényekkel való megszámolás teszi elkerülhetlenné.

A párt, melynek küzdelmeiben csekély erőmmel én is részt vettem, a választásoknál kisebbségben maradt, **43** bizottsági tag közül csak **12**-tőt lévén képes saját kebeléből választani. A küzdelem erős volt, s a két döntő kerület mindegyikében 5 szavazat pártunk részére legalább is egyensúlyt biztositott volna. Ennek egyedüli fölemlitése elegendő ok lenne, hogy azon párt, mely tagjainak megfoghatlan közönyössége s rendkivüli tétlensége miatt igy engedi kezei közül kisiklani a biztos győzelmet, a legsúlyosabb vádakkal illettessék. E párt bebizonyitotta, hogy mily kevés életerő, akarat és kitartás van benne, s ha ezt tenni jónak látta, úgy bukását egyedül ennek tulajdonithatja. Szemben állt ezzel az ellenpártnak rendkivüli ébersége, tagjainak bámulatos tevékenysége és kitartása, melyet, ha már egyátalában pártérdekről és küzdelemről van szó, csak elismeréssel lehet fölemliteni. Pártunknak egyik szerencsétlensége, hogy minden tagja csak saját osztályának érdekeit kivánja előtérbe helyezni, s őszintén kimondva nagyobb rész a választásoknál mindig a választottak közt akarna helyet foglalni, hogy azután kikből áll a választó közönség, arra keveset gondolnak,— igy aztán a sok kielégithetlen érdek egymással szembeállittatván, az egésznek bukását vonja maga után, — főleg ha oly pártfegyelemmel kell megmérkőzni, minőt az ellenpárt részéről tapasztalhattunk.

Az ellenpárt működéséről lévén szó, midőn elismeréssel adóztam a részükről kifejtett tevékenység és buzgalom fölemlitése által, egyszersmind anélkül, hogy a szándéktól, mely tollamat vezérli, messze távoznám, két dolgot nem hagyhatok emlités nélkül. Az első, mely döntő tényezőként szerepelt, a választók névjegyzékének elkészitésénél követett eljárás, mit csak a mostani választás tüntetett fel a maga valóságában, s kétségtelenné tevé, hogy pártunk tagjai közül sokan lettek szavazási jogaiktól megfosztva. A másik a becsületszó és kötvények általi megvétele a polgárok szavazatának, mi nemcsak egyesek szabadságának és független gondolkozásának állja útját, hanem társadalmi tekintetben is valódi demoralisatiora vezet.

Ezen eszközökhöz — nyiltan kimondom — még ha egyedül ez úton lehetne is a biztos többséget megszerezni, soha nem nyúlnék, s attól a pártot is távol tartani minden erőmből törekedném.

Ennyit a multra nézve. Most számoljunk a tényekkel a jövőt illetőleg.

Mindenek előtt constatálni és ki kell jelenteni azt, hogy pártunk, mely a mostani választásoknál kisebbségben maradt, a törvényhatósági bizottságban még mindig habár nem nagy, de határozott és biztos többséggel rendelkezik, mely tökéletesen elegendő arra, hogy a legközelebbi tisztújitás alkalmával befolyását döntőleg vesse a mérlegbe.

Itt azonban meg kell állapodnunk, s pártról lévén szó, tisztába kell jönnünk azzal, miféle pártot értünk az alatt, s mit kell e pártnak szemelőtt tartania?

Fentebb már jeleztem, s most csak ismétlem, hogy mily káros és hátrányos a városi közügyeknek politikai szempontok és érdekekkel való összekeverése.

Előttünk, kik az új tisztikar megválasztásában szavazatunkkal részt veszünk, csak a város érdeke, üdve s előhaladása lehet irányadó, — s igy igen természetes, hogy nem politikai, — hanem egy a város érdekét szivén hordozó s szem előtt tartó pártról lehet szó. Igenis ohajtom, hogy a tiszti állomások betöltésénél ne a merev párt- és egyéni érdek, hanem a közérdek legyen a döntő, s ohajtom, hogy pártunk is befolyását ez irányban érvényesitse. Ennek adtam kifejezést többször még akkor is, midőn tagadhatlanul pártunk túlnyomóbb többségre számitott, ezt hangsúlyozom most is, midőn a vezérszerep még mindig őt illeti. De hozzá teszem, hogy akár egyedül pártunk, akár esetleg mindkét párt részéről induljon is meg hasonló mozgalom, az ne legyen párt-manőver vagy taktika, mely végeredményben ismét csak a párt érdekét tolja előtérbe, hanem legyen az őszinte, s történjék az valóban a közérdekben.

Ha ezeket tartjuk szem előtt, úgy nyugodtan mehetünk a tisztújitás elé, s ha ezt mint elvet keresztül is visszük, úgy az utóbbi választások által szenvedhetett ugyan a pártérdek, de nyert a közügy, mely amannak elébe helyezendő.

Nem szándékom ezúttal messzebb terjedő combinatiókba bocsátkozni, vagy a pártok működésének elébe vágni, — a mit elmondtam, azt minden utógondolat nélkül tettem, s csak egyéni nézetemet tolmácsoltam. Ohajtom is, hogy ez viszhangra találjon, de ép azért, hogy ezt keresztül vihessük, pártunknak tömörülni, egyesülni kell, hogy bármily áramlat ellenében, mely mást mint a közérdeket tűzne ki czélul, hatályosan fölléphessen, s minden ellenkező törekvést meghiúsithasson. Vessen kiki számot magával, s gondolja meg, hogy szavazatával mily fontos tényezőként járul városi ügyeink jobb vagy roszabb vezetésének eszközléséhez, akkor hiszem, hogy Kecskemét városához méltó tisztikart fogunk választani!

Szeless József.

Jóakaró oldalról e lapok szerkesztője arra figyelmeztettetett, hogy a függetlenségi-párt ellenében tanúsitott magatartását változtassa meg, vagy a szerkesztőségtől lépjen vissza, mert a lakosság nagy része ellene el van keseredve. Erre vonatkozólag kijelenti e lapok szerkesztője, hogy magatartására nézve csak e lapok felügyelőségétől fogadhatna el útbaigazitást, s addig, mig ez magatartása miatt tőle a bizalmat meg nem vonja, s a szerkesztő magában állásának betöltésére képességet érez, félelem nélkül fog harczolni azon ügyért, melyért bukni kész, de melynek feladására semmiféle többségtől jövő intimidatió rábirni nem fogja.

Ugyanazon oldalról, (elég sajátságosan, épen a függetlenségi körökben mozgó egyéntől) a függetlenségi pártra vonatkozó oly mendemonda rectificatiójára szóllittatott föl e lapok szerkesztője, melyet tudtára ő soha világgá nem bocsájtott. Ha elég alávaló volt valaki a szerkesztő szavait a saját nélkülözhetetlenségének begyözésére elferditve felhasználni, arról e lapok szerkesztője nem tehet. Minthogy azonban e vád még nincs hivatalosan formulázva, arra ezúttal nem is felelünk, s nem is hisszük, hogy ily feleletadásra kényszerittessünk, a rövidebbet semmi esetre sem fogjuk mi húzni.

E lapok szerkesztője a függetlenségi párt politikáját hazánkra nézve a legnagyobb mértékben károsnak, kivihetetlennek s ennélfogva mellőzendőnek tartja, s ebből sohasem csinált titkot. Hogy a pártot, vagy annak tagjait gyalázta volna, az nevetséges beszéd, s annak ellene bizonyit minden eddigi sora.

Egyébiránt e lapok szerkesztőjének önkénytelenül szolgálatot tesznek a túloldalon, valahányszor legyéből elefántot csinálnak, s igy jobb lesz inkább agyonhallgatni, a mint ir vagy mond, mint okozott lármával rávonni a figyelmet, s erővel hires embert csinálni belőle, a mi csak neki válhatnék előnyére.

Néhány felvilágositó szó a t. cz. szülőkhöz.

Középtanodáink szervezete az utolsó két évtized alatt annyi és oly rohamos változáson ment keresztül, hogy a mostani rendszer megértésére és helyes értelmezésére csak a folyton vele foglalkozó szakférfiak képesek, nem csoda hát, ha a t. cz. szülők, mint a régibb iskola növendékei, némely újabb

intézkedés czélját meg nem értvén, annak téves magyarázatot adnak, és e szerint tévesen intézkednek.

Nem szándékom azonban itt, sem helyén nem találom a mostani rendszer szabályait mind megmagyarázni, hanem egyedül az évközben kiosztatni szokott úgynevezett értesitő czélját akarom megismertetni a t. cz. szülökkel, miután tapasztalásból tudom, hogy ennek czélját még a miveltebb osztályhoz tartozó szülők sem ismerik eléggé mindannyian.

Az ötvenes évek előtt, midőn még a középtanodákban az osztálytanitás divott, azaz midőn még mindenik osztálynak csak egy tanára volt, és ez tanitott minden tantárgyat, ez az egy tanár folyton érintkezésben levén tanitványaival, azokat csakhamar megismerte és megitélhette mind erkölcsi viseletök, mind szorgalmuk, mind tehetségük szerint, és ha valamelyik a növendékek közül öt közelebbről érdekelte, ő maga lelkiismeretes tanár volt, és az őt közelebbről érdeklő növendék valami hibát tett, vagy dolgát elhanyagolta, akkor az illető szülőit magához hivatta és figyelmeztette szóval, hogy fia nem tesz eleget kötelezettségeinek, vagy magát rosszul viseli; ha pedig valamely növendék a tanárt közelebbről nem érdekelte és hibázott, azt megbüntette, s ha ez nem használt, másodrendbe tette, és ez csak az év végén jutott a szülők tudomására, midőn a bajon segiteni már nem lehetett, és az év elveszett.

Most, mióta a szaktanitás középtanodáinkba behozatott, mindenik osztályba annyi tanár jár tanitani, a hány különnemű tantárgya van az osztálynak, azért most a mennyiségtan tanára nem tudja, hogy mily előmenetelt tanúsitanak növendékei pl. a történelemben vagy magyar nyelvben, ellenben a történelem és magyar nyelv tanárai nem tudhatják, mily előmenetelt tesznek a növendékek a mennyiségtanban, mert azt ők sem nem tanitják, sem ki nem hallgatják, és igy a növendékeket minden oldalról úgy meg nem ismerhetnék, mint a régi osztálytanárok, arra pedig, hogy a tanár mindenik növendék irányában helyesen járhasson el, elkerülhetlenül szükséges, hogy azt egészen ismerje, e czélból a középtanodai tanárok, a most fennálló rendszer 36. §. értelmében a következő eljárást követik: október, február és május havában ellenőrzési tanácskozást tartanak, azaz egyik szünnapon összejön az egész tanári kar, mindenki magával hozza jegyzékeit, az osztályok főnökei egyenkint felolvassák a növendékek neveit, és megkérdeznek minden egyes tanárt, a ki az ő osztályukban tanit, hogy milyennek ismeri Pétert vagy Pált erkölcsi viseletére, szorgalmára és előmenetelére nézve, s ha a nyilatkozatok összegéből kitűnik, hogy Péter minden tekintetben megfelel kötelezettségének, följegyeztetik a megdicsérendők közé, Pált pedig, ha valamelyik tanárnak ellene panasza van erkölcsi viselet vagy szorgalom hiánya miatt, feljegyzik a megintendők közé, kijelölvén neve után a tantárgyakat, melyekből a mértéket meg nem üti, vagy az erkölcsi viseletet, vagy az iskolamulasztást, szóval a mi ellen vétett, ez által megismerik a tanárok a növendékeket mind minden oldalról; az igazgató pedig másnap átveszi a jegyzékeket, elmegy mindenik osztályba és elmondja, hogy milyen véleménye van a tanári karnak az egész osztályról, a hibázókat meginti vagy megdorgálja, a jeleseket megdicséri és kitartásra buzditja, a hanyagokat figyelmezteti, hogy ha minden erejöket és szorgalmukat időközben össze nem szedik, a legközelebbi évközi értesitőben, vagy az év végén kiosztandó bizonyitványban a felemlitett tantárgyból, vagy erkölcsi viseletből rosz érdemjegyet kapnak.

Ez után 5 vagy 6 hétre, az év harmad végét megelőzőleg ismét összejön a tanári kar, és ismét megbirál minden egyes növendéket, de az ezen alkalommal tett nyilatkozatok eredményei már nemcsak a növendékeknek adatnak tudtára, hanem, az értesitők által, a szülőknek is, az évközben kiosztott értesitők azonban nem egyértelmüek az év végén kiosztott bizonyitványokkal, hanem ugyanaz az értelmök és czéljok, a mi volt az osztálytanitás korában a szülők behivatásának, és ez a szülőknek igen nagy kényelmére van; mert ha most minden szaktanár hivatná a szülőket, kiknek hanyagabb gyermekök van, könnyen megtörténnék, hogy egyiket vagy másikat minden héten meghivnák, vagy az év végéig semmit sem tudna gyermeke viselt dolgairól, igy pedig évente háromszor irásban lesz figyelmeztetve, s illetőleg tudtára adva, hogy miként viseli magát gyermeke. Hogy a tanári kar meggyőződjék arról, hogy a szülő vagy gyám tudomást szerzett magának gyermeke vagy gyámoltja iránt, meghagyja a növendékeknek, hogy az értesitőt honn megmutassák, szülőikkel vagy gyámjokkal aláirassák és ismét visszahozzák, s ez meg is történik.

Ha már most a szülő azt látja, hogy gyermeke a tanári kar várakozásának és kötelezettségének mindenben megfelelt, van alkalma gyermekében örömet élvezhetni, azt megdicsérni, további szorgalomra és kitartásra buzditani, vagy megjutalmazni; ha pedig azt látja, hogy valami tárgyban hanyag vagy rosz viseletü, kérdőre vonhatja, megdorgálhatja vagy pedig meg is büntetheti, mert az nem ér ám semmit, ha a szülő azt hiszi, hogy azzal tökéletesen eleget tett, hogy gyermekét az iskolába beiratta, a házi felügyelet ekkor is a szülőké marad, mert a tanár többet nem tehet, mint a tantárgyat kellően megmagyarázza és abban, az iskolában, növendékeit gyakorolja, a szorgalomért megdicséri, a hanyagságért megfenyiti, de az útczai barangolástól meg nem óvhatja, sem a háznál tanulásra nem serkentheti, mert ez a szülők kötelessége, és e nélkül az iskolai oktatásnak soha sem lehet kellő eredménye.

Azért nagyon helytelenül tesznek azon szülők, kik az értesitőt figyelmesen meg nem vizsgálják és arra semmi súlyt nem fektetnek, de még helytelenebbül járnak el azok, kik az értesitőt látva, s abban rosz érdemjegyet találva, a tanár ellen duzzognak, vagy épen kifakadnak, és gyermekeiket egyik intézetből a másikba czipelik, mert ez által annyit akarnak jelenteni a tanár irányában, hogy annak nem szabad a szülő tudomására hozni, hogy gyermeke nem felelt meg kötelességének, saját gyermekök kárára pedig ennek mintegy azt mondják: „jöjj fiam ebből az intézetből, a hol még nekem azt is megmondják, hogy te nem tanultál, majd elviszlek oda, a hol soha sem fogják velem tudatni, hogy mit csinálsz az iskolában"; pedig az évközi értesitőnek nem ez, hanem az a czélja, hogy a szülő megismerve gyermeke fogyatkozását vagy hibáját, a tanárral vállvetve iparkodjék a növendéket jó sikerre segiteni, s hogy a szülő ne mondhassa év végén ha a fiú megbukik: „ha én tudtam volna, hogy ez a gyermek oly hanyag, vagy gyönge, gondoskodtam volna előbb, s vagy jobban szoritottam volna a munkára, vagy fogadtam volna mellé valami értelmes szorgalmas fiút, a ki segitette volna azon tantárgyban, melyben gyönge, és most nem vesztette volna el az évet."

Ezek azok t. cz. szülők, a mikre becses figyelmöket felhivni bátorkodtam azért, hogy a félreértést elkerülve, a tanügy és nevelés terén mind a szülők, mind a tanárok összhangzólag müködhessenek és kellő sikert arathassanak. Isten velünk.

Kecskeméten, 1878. márczius 10.

Dr. Dékány R.

Mi történt a szinházban?

Multkori jelentésünkbe „Mizanthrope" szedetett „Misanthrope" helyett, a mit azért jegyzünk meg, mert az általunk használt irásmódot jelentettük ki helyesnek; megáll tehát misanthrope, vagy miszanthrop, ellenben minden más irásmód helytelen.

Szombaton szinpadunkon először adatott elő Daudet Alfons és Belot Adolf öt felvonásos drámája „Ifjabb Fromont és idősb Risler." A darab köztudomásúlag a franczia akadémia által jutalommal dijazott regényből készült, melyet Zichy Camilla forditásából a „Kelet Népe" tárczájának olvasói ismerni fognak. Szerencsésebb sok más testvérénél, mert elegendő cselekvénye van, de osztozik velük azon balsorsban, hogy maga magából nehezen érthető meg. Jány, mint idősb Risler, kétségtelenül első helyen emlitendő meg, de néha szavalt, mikor inkább tünődnie kellett volna, s egyben-másban némi szenvelgés meghamisitá a valódi érzést. Kövesi Saroltának Sidónia szerepe még nehéz, s igy beérjük azon eredménynyel, melyet felmutatott, e szorgalmas szinésznőnk, úgy látszik, szerepein kivül egyebet nem igen tanul; innen van aztán, hogy bizonyos modorosság vonul keresztül minden alakitásán, ezt azért jegyezzük meg, mert kétségtelen előttünk, hogy tanul s akar tanulni. Hetényi, mint Ferencz, s Balázsi, mint Fromont, jól játszottak, de az utóbbi jobban is jászthatott volna. A pattogó beszédről mindenesetre le kell szoknia, s mozdulataira, állásaira, melyek gyakran botrányosak, több gondot kell forditania. Szirmayné, mint Claire, helyes felfogással játszott. Bokody Delobelle-e dicséretet érdemel; egészen elemében volt Némethy Cornélia, mint Desirée. Makó és Csabainé, mint Chebe hitesek helyesen játszottak. A többi közreműködő helyt állt.

Vasárnapon a „Sárga csikó" adatott elő.

Hétfőn Sarapow Szergius és Hevesi József három felvonásos népszinműve, „Násztya" adatott elő. Tárgya az orosz jobbágyság felszabaditásának korából van véve; Násztyát, a törvénytelen származású parasztleányt megszereti nemes Pereszvietov Mihály s nőül veszi, jóllehet atyja, s minden más itélni képes ember e házasságot ellenzi. Belbecse a darabnak nincsen, sokszor a meginditásig naiv a szabadelvűséggel, s az ellen való tüntetése, de expositiója s lebonyolitása egészen helyes szinpadi érzékre mutat. Ezen körülménynél fogva tagadhatatlanul jó benyomást tesz az első felvonás, mely még az újdonság ingerével bir, s eredeti alakokat vezet elénk. De lélaktani indokolás, a szereplő egyéniségek közötti összefüggés, jellemeknek következetes ecsetelése nagyon kevés van benne; a darab végén csak az árva parasztleány iránt érzünk némi rokonszenvet, a mennyiben sajnáljuk szegénykét; a többi mind eljátszsza érdeklődésünket. Első kisérletnek azonban elég jó e darab, s szerzők egyikét,

TÁRCZA.

Az előérzetekről.

Merő babona! mondják sokan, ha e szót hallják, mert a magát felvilágosodottnak hirdető tizenkilenczedik század uralkodó eszméi kizárják az előérzetekben való bizalmat s azokat lomtárba való hasznavehetetlen, s egyúttal haszontalan régiségeknek nyilvánitják.

Ezen úgynevezett uralkodó eszméket minden alkalommal előrántják, valahányszor a tudatlanság a bölcseség köpönyegébe akar burkolózni, a mi ismét mindannyiszor megtörténik, valahányszor kényelem szeretetéből restek vagyunk valaminek végére járni, vagy nem rendelkezünk elég erővel valamivel megbirkózni. Könnyűvé tesszük magunknak a dolgot, itélünk a felett, a mit nem ismerünk, s ezzel kettőt nyerünk: az uralkodó eszmékre való hivatkozással másokban azt a meggyőződést keltettük, hogy ezek az eszmék húsunkká és vérünkké váltak, ekként a kor szinvonalán állunk; s bizonyos mérvü tekintélyt szereztünk magunknak, mint a haladás rettenthetetlen és felvilágosodott harczosai. Saját törpeségünket igy fújja óriássá a saját szemtelenségünk, és a másoknak a mienkkel egyesitett ostobasága. Gyönyörü század, a melynek ilyen hősei vannak!

Ha magunkkal és másokkal szemben őszinték volnánk, azt találnók s azt kellene mondanunk, hogy csaknem minden embernek van több vagy kevesebb bizalma az előérzetekben; de ha e bizalom nincs is meg minden emberben, a gondolkozni képesek között nincs egyetlen egy, a ki ne tudna rá esetet, hogy az előérzet (előre megérzett jövő esemény), valóban bekövetkezett. Hogyan és miért történt ez, ki tudná azt megmondani, s eléggé érthetöen, minden kétséget kizárólag eddigelé nem is magyarázta meg senki. Maga a tény nem tagadható, s mint ilyen, minden esetre megérdemli, hogy vizsgálat tárgyává tétessék, ne pedig előkelőnek látszó modorban az uralkodó eszmék czége alatt örökre eltemettessék; mert az, hogy valamely tüneményt, eseményt, bizonyos időben megmagyarázni még nem tudunk, korántsem jogosit arra, hogy azokat, a kik annak felderitésével foglalkoznak, humbugcsináló impostoroknak nevezzük. S igy minden balitélet és félelem mentes embernek kötelessége tehetségéhez képest valamely kérdés tisztába hozatalához megkivántató mindazon tényekkel és tapasztalatokkal járulni, melyek a megfejtéshez egy lépéssel közelebb visznek bennünket. Szükebb keretben mozogva, az emlitett lélektani tüneménynek, az előérzetnek megfejtésére és megmagyarázására alkalmasnak látszó néhány sorral kivánok szolgálni. Beérik-e mások velük? azt bajos volna megmondani.

Azon előérzeteink, sejtelmeink, a melyek valóban teljesedésbe mennek, hasonlók azon természeti tüneményekhez, a melyeket naponként megérünk, s a melyeket ennélfogva képesek vagyunk megfejteni; a nem teljesedő előérzetekről felesleges beszélni; ezek rendszerint nélkülöznek minden alapot, vagy hamis alapon nyugszanak, s csak azt bizonyitják, hogy az előérzetes képzelődött, érzéki csalódásnak vagy káprázatnak volt áldozata. Való és ál-előérzet között azonban nagy a kü lönbség; amaz öntudatlanul tapasztalaton nyugszik, ennek a tapasztalati élettel nincs semmi köze, s egészen önkényes, érez, mert akar érezni.

A mi a való előérzeteket illeti, ezeknél is bajos eligazodnunk, mert a legtöbb esetben hiányzik bennük a feltétlen becsületesség. Önmagunk előtt titkolunk el sokszor oly körülményeket, a melyeket figyelembe kellett volna vennünk. Ha jobban meggondoltuk volna, mit jelent az a ráncz a homlokon, az a sajátságos tekintet, arczfintor stb., s illetőleg, ha a jelentéktelenek látszó dolgokat figyelemre méltattuk volna, s tulajdonképen számoltunk volna velük is, nem volt volna okunk előérzetre. Ezeket saját magunk előtt mintegy elhallgattuk, de mivel láttuk, nem tagadhatjuk el, s ez a tudat nem enged most már nyugodni, s megzavarja boldogságunkat. Mindig várunk valamit, a mit elkerülhettünk volna, ha nem tartjuk csekélynek azt, a mit restellünk másoknak elmondani, magunknak bevallani. Bizalmunk meg volt pillanatra zavarva, s bár ezt elfelejtjük, eredményül, mint okozat, lelkünkben az előérzet marad hátra, melyet épen azért nem kerülhetünk el, mert tapasztalatunkból szükségkép kellett folynia. A háziasszony cselédet fogad, az asszony beszéd közben a cseléd arczán, modorán, vagy beszédén valami nem tetszőt vesz észre, csekélység, még szóra sem találja érdemesnek, s a leányt felfogadja. De a háziasszony lelkében már

Hevesyt, többször kitapsolta a közönség. Az előadás olyan jó volt, a minő csak lehetett ily gyenge műnél.

Kedden Jány úr felléptével Csiky G. öt felvonásos tragoediája „Janus“ adatott elő; s ezzel be van fejezve az 1877/8-iki szini évad.

Ha végig tekintünk az előadásokon, azt látjuk: hogy Némethy György szinigazgató úr és társulata mindent megtett arra nézve, hogy a közönséget kielégitse, s hogy előtte még egy szinigazgatónk sem volt, a ki vele mérközhetnék.

ÚJDONSÁGOK.

— **A f. hó 24-iki választás** alkalmával városi bizottsági tagokká megválasztattak: I. kerület: Mády János, Kada Elek, Sántha László, Sziládi Lajos, ifj. Kéry Ferencz, Bene Sándor, Szűcs Ferencz, Sárközy Pál, Erdőssy Imre, Váczi József, Salamon Imre, id. Szinnyai Imre. II. kerület: id. Aczél Szabó Pál, Keresztes Endre, Dékány József, Szivos János, ifj. Zana Sándor, Molnár Imre, Mónus László, Dúgár János, Nyiri Dániel, Hoskó József, Németh Dániel. III. kerület: ifj. Cs. Tóth István, Máté János, Szabó Mihály, Móczár András, Szelei János, Szokolay Mihály, Cseh Lajos, Ö. Gyenes István, Nagy László. IV. kerület: Lestár Péter, Domokos Boldizsár, Gyenes Imre, Dömötör Pál, Tasi Péter, Bódogh Mihály, ifj. Sikari Kovács József, Szegedi György, Major István, Katona Zsigmond, Molnár Lajos.

— **Az osztrák-magyar-monarchiának** az 1877-ik évi külkereskedésére vonatkozó kimutatás, a mint azt külföldi lapban olvassuk, nem régiben megjelent, s magában foglalja a kivitt és behozott árúknak mennyiségét és értékét. Zsinormértékül az 1876-ik évben elfogadott árúértékek vétettek. E szerint a behozatal: 574.165,133 frt., a kivitel 656.704,699 frt., a kiviteli többlett tehát 82.539,566 frt. Az előző évi behozatal 534.245,051 frt., a kivitel 590.633,847 frt., a tavalyi behozatal tehát 39.920,082 frttal, a kivitel 66.070,852 frttal haladta túl a harmadévit. A viszony azonban valójában még kedvezőbb e számoknál, mert sok árúczikk kereskedelmi értéke, jelesül épen a legjelentékenyebb kiviteli czikké — a gabonáé — jóval magasabb mint 1876-ban volt, úgy, hogy a cselekvő (kiviteli) egyenleg az 1877-ik évre bátran tehető kerek összegben 100 millióra. Legjelentékenyebb kiviteli czikkünk volt a gabona 102·8, a liszt 34·8, a czukor 36·5, rövidárúk 36·1, szarvasmarha 28·3, sertés 22·9, iparosoknak való fa 47·8, gyapjú 27·3, gyapjúárúk 20·7, üveg és üveggyártmány 16, bőr és rúggyanta árúk 14·8, vászonneműek 13·5, vasárúk 12·2 millió forint értékben. A legjelentékenyebb behozatali czikkek: gabona 43, kávé 38, gyapjú 45·2, gyapot 33 len és kender 15·5, selyem 13, gyapotczérna 21·8, gyapjúfonál 12·2, gyapjúárú 15·9, selyemárú 15·5, mézga és gyanta 23·2, bőr és prém 18·5, cserzett bőr 17 millió forint értékben. Dalmácziának, mely köztudomásúlag külön vámterületet képez (u. n. vámkülzet), összes árúforgalmának értéke beviteli czikkben 13.075,069, kiviteliben 8.233,283 frt. Az előző évhez képest a bevitel 582,678 frttal apadt, ellenben a kivitel 205,281 frttal növekedett. Emlékezni fognak olvasóink, hogy lapunk ez évi 8-ik számában a magyar állami javak 1876-ra vonatkozó kimutatásának főösszegeit közöltük, mint örvendettes jelenségét annak, hogy, habár lassan, de mégis haladunk. E közleményünk ugyanezt tanúsitja. Mennyire igazolt tehát bizonyos urak sopánkodása romlásunk miatt, mindenki megitélheti. Ők kétségtelenül buknak, de a nemzet halad.

— **Székesfehérvárott** 1879-ik évben országos ipar-, termény- és állatkiállitás rendeztetik. A kiállitás 1879. május 10-én nyittatik meg és tart junius 1-ig. A kiállitási bizottság a fehérmegyei gazdasági-egyesület tagjaiból, Fehérmegye és Székesfehérvár törvényhatóságának bizottsági tagjaiból és Székesfehérvár iparos és gazda közönségéből alakult meg, s már a szervezeti munkálatokat befejezvén, a végrehajtó bizottság működését megkezdte. A kiállitás hivatalos közlönyéül a „Székesfehérvár és Vidéke“ czimű hetenkint kétszer megjelenő lap választatott, mely a kiállitás érdekében történendő minden mozzanatról hű és gyors tudósitást hozand. Reméljük, gazdaközönségünk részt veend benne.

— **A „Kecskemét“**, ha elég szives velünk foglalkozni, azt oly modorban teszi, mely eszünkbe juttatja a közmondást, „adtál, uram! esőt, nincs köszönet benne!“ Utolsó számában hagyományos szokásához hiven, (naturam expellas furca, tamen usque recurret!) munkatársaink tudós volta miatt van baja, s szavazat-vásárlásról, politikai roszlelkűségről beszél. A szavazat-vásárló talán nem jó ember, de a szavazatát csikóhúsért és csuszáért eladó minden esetre rosz ember. Annál a czél szentesiti az eszközöket, tehát, ha nem tréfál, tág politikai lelkiismerete van, ennél az eszköz felér a czéllal, s ennek sem lelkiismerete, sem lelke nincsen. Tessék már mostan megvizsgálni, hogy a tudós professorok pártján van-e valaki, a ki az utóbbi osztályba sorozható? A mi a tudós professorokat illeti, azokat még az önök támadásai sem voltak képesek e lapoktól végkép elriasztani, mig önöktől még a nemtudós professorok is megugrottak; pedig hát higyjék meg! nem ártana néhanéha egy-egy derengő napsugár az önök egyptomi sötétségének felderitésére.

— **Tóth Vincze** tornatanitó több oldalról történt felszólitás folytán műkedvelő urak számára nyári torna-tanfolyamot nyit, mely kezdetét veszi ápril 1-én, és tart a tavaszi s nyári hónapokban. Azon urak, kik a tornászatnak testfejlesztő, lélekemelő fontosságát ismerve, azt kedvelik, az emlitett torna-tanfolyamon részt vehetnek s kéretnek a már kibocsájtott aláirási ivre neveiket ebbeli szándékuk nyilvánitásaként följegyezni, s ápril hó 1-én délután 5 órakor a gazd. felső népiskola I. oszt. tantermében tartandó rövid értekezletre megjelenni. A tanórák közös megállapodás szerént fognak megtartatni. Igaz ugyan, hogy a tornakert csak a legszükségesebb eszközökkel, de mindamellett czélszerűen van berendezve. Ohajtjuk, hogy a testedző gyakorlatban minél többen vegyenek részt.

— **Némethy György** szintársulata innen Félegyházára ment, a hol négy, vagy öt előadást fog rendezni. Úgy halljuk, hogy a nagy-kőrösiekkel nem tudott megállapodásra jutni.

— **Műkedvelői előadás** tartatott f. hó 27-én Antal Péter úr házánál. Előadatott az „Angolosan“ czimű két felvonásos vigjáték, közreműködtek mint műkedvelők: Antal Ilonka, Antal Mariska, és Fórián Ilka kisasszonyok; továbbá Hollósy István, Kormúth Frigyes, Szőke Lajos, Deák Gyula és Csabai Béla urak. Az előadás átalában véve sikerült, mi az előadók ügyességén kivül főleg a gyakorlott kézre mutató rendezésnek köszönhető, mely szerepet Némethy Kornél k. a. volt szives elvállalni. Mondani is fölösleges, hogy a nézőtér egészen megtelt, miről az épen elköltözött szintársulat sem panaszkodhatott volna, ha a publikumot mindig oly teritett asztallal és kedélyes mulatsággal jutalmazta volna, mint a mely a házigazda szivességéből e műkedvelői előadást követte, s mely vidám zene és táncz között reggelig tartott. Mint örvendetes hirt fölemlitjük, hogy műkedvelőink megigérték, miszerint az általuk előadott darabot nyilvánosan is elő fogják adni a dunamelléki reform. tanári gyámegylet javára, igy aztán a mulatság mellett a közérdek is nyer.

— **A „Nagy-Kőrös“** utolsó számában Molnár Gedeon az 1826-ik évi ápriliis 15-iki tűzvészt tárgyaló czikksorozatot kezdett meg. Az esemény a kőrösi évkönyvekben (?) meg van örökitve, s ez van az előadás alapjául véve. Kétségtelen előttünk, hogy az iró egyéb adatokat is fel fog használni, jelesül a szájhagyományt, mely az időt tekintve, most még szemtanúktól vett értesülés szerint volna kiegészithető s helyreigazitható. A tűz déli 12 és délutáni 1 óra között a piacztéren levő nagyvendéglő közelében két udvartéren állott tűzfallal el nem választott két épületben egyszerre ütött ki, s a város nagy részét elpusztitotta. Az okozott kár millió forintra becsültetett. Előadva a különféle engedményeket, melyek a károsult lakosságnak tétettek, czikkiró ekként folytatja előadását: „Végül a szomszéd Kecskemét város nemes szivű elöljáróságának azon részvéte, hogy a tűz kiütése után csakhamar két vizipuskát, az nap estve a város cassájából 200 frtot, valamint kecskeméti senator néhai Czollner Mihály úr özvegye ugyanakkor 200 frtot, másnap pedig ápril 16-án kenyérrel s egyéb élelmi czikkekkel megterhelt számos szekeret küldöttek segélyül — emlékezet végett jegyzőkönyvileg megörökittetett, s a városi tanács köszönetének levélben adott kifejezést“ stb.

— **Az ápril 1-én megkezdendő** nyári tornatanfolyamra jelentkeztek: dr. Szeless József, Zsigmond M. József, Pataky Imre, Szűrmó Ambrúzs, Tóth Kálmán, Beck Ottó, Timár Gyula, Deák Gyula, Kressák Pál, Fehér Lajos, Szentmiklósi Gyula, Kovács Pál, Szabó István, Kovács Gerő, ifj. Grósz Zsigmond urak.

— **Nagy-Kőrösről** vett levélben arról kaptunk értesitést, hogy Nagy Jakab tilinkó-művész úr a napokban Kecskeméten előadást rendezend, mely alkalommal a legújabb angolszerkezetű s az idegekre rendkivüli kedves hatású concertinán való játékát is be fogja mutatni.

— **Bessenyey György**, a magyar irodalom ujjáteremtője részére, mint a „Sárrét“ irja, Puszta-Kovácsin emléket szándékoznak állitani. A bizottság már megalakult, s az aláirásra felszólitó felhivás is kibocsájtatott. Lelkes adakozók kéretnek adományaikat Berettyó-Ujfalura Zsiday László úrhoz, mint pénztárnokhoz intézni. Ajánljuk lelkes honfiaknak és honleányoknak.

— **Istóczy Győző**, országgyülési képviselő, „Jövőnk“ czim alatt közgazdászati és társadalmi hetilapot indit indit. Az első szám f. é. ápriliis hó 7-én fog kiadatni s hetenként egyszer fog megjelenni.

— **Berni levélben** olvassuk február 17-ikéről, Genf Rousseau János Jakab halála napja százéves

---

fészket vert a gyanú, s előérzete mindaddig gyötörni fogja, mig e leány házánál lesz. A mi nem tetszett neki, azt eltitkolja, s rábeszéli magát, hogy a mit látott, azt nem látta, a mit meg nem látott, azt látta.

De ez nem mindig önmagunk iránt tanúsitott őszinteség hiányából ered, hanem gyakran könnyelműségből, feledékenységből. E tekintetben az első találkozásnál nyert benyomások gyakran a legdöntöbbek. A mire mások figyelmeztettek, s a miről verebek is csiripolnak, arról nem vettünk kellő tudomást, s illetőleg az első kedvező benyomásnak engedtünk; a külső szin rászedett, de a másoktól hallottak előérzetet keltettek már bennünk. Nem merünk kedvezőtlenül itélni, mert nincs rá elegendő okunk, s ha később sem lesz, dicsérjük magunkat, mint a kik fejjel kimagasodtunk mások felett; ha pedig később rézsútra megy minden, eszünkbe jut előérzetünk, mely mindig lappangott lelkünkben. Ez a könnyelműség eredménye.

A kiket igazán szeretünk, azoknak mindent megbocsájtunk, a kiket gyülölünk, azoknak semmit sem. Ki nem ismeri Petőfi szép versét: „Fölszedtem sátorfám és világnak mentem“? A szomszédok a szomorú szülőket előbb e szavakkal vigasztalták:

„Soh'se búsuljanak Sándor fiok sorsán!
Ilyen istentől elrugaszkodott gyerek
Az aggódást ingyen sem érdemeli meg.
Viszi, mig viheti, végre pedétiglen
Fölakasztják, a mit adjon is az isten,
Mert nem vagyok mai gyerek a világban,
De kicsiny mását sem láttam gonoszságban.“

A sejtelemnek kétségkivül volt alapja, de nem vett számba mindent, a mit kellett volna, mert a fiúban meglátta ugyan a csintalanságot, a szembeötlő mellékest, de nem a lényeges rugót, a szűk körbe magát beletalálni nem tudó nyughatatlan lelket, s az azt emésztő, vagy ösztönző lángot, sőt mondhatjuk bátran: lángészt. A jó szomszédok később rútul hazudtak, mikor azt mondták:

„Mondtam, szomszéd uram, mondtam én mindétig,
Ne bántsa a fiát, a szerencse fordul,
Derék ember válik abbul a Sándorbul!“

Hogy az embernek Petőfi Sándorokról helyes előérzete legyen, ahhoz nem elég az apjukkal való szomszédság; ha Sándor olyan agyagból van gyúrva, mint a szomszédok, ezeknek sejtelme teljesül; szerencsénkre nem igy állt a dolog. Egyébként ugyanezen vers bevezető sorai azt tanusitják, hogy Petőfinek maga-magáról egészen helyes előérzete volt.

Az előérzetek lehetnek kedvesek és kedvtelenitők. A kedves előérzetek egyszerű számitások. A bálba menő leány azt érzi, hogy jól fog mulatni. Tudja kik lesznek a bálon, s igy nincs oka kétkedni benne, hogy nem igen fog petrezselymet árulni. Ha vágyai teljesültek, boldogságában elfelejti előérzetét, a remélt jónak képét elnyomja a valóban érzett jó; azért hallunk ritkán teljesedett jó előérzeteket emliteni.

Annál gyakrabban hallunk szólni szomorú előérzetekről. Ezek már terjedelmes ismeretet, éles észt és kiváló méltató tehetséget feltételeznek. Mikor Rásdi, a jósnő, a függöny mögül eloson, Ara Boleszlóra borulva mondja: „a halál suhant el homlokom felett.“ Megérezte a jövőt, nem mert Rásdi volt közelében, hanem, mert éles esze egyszerre meglátta azon következményeket, melyeket a keresztyén Boleszlóhoz való szerelme elő fog idézni. A pogány Ara egész szerelmi története csupa aggodalom és félelem közt folyt le, miként lehetnének jó előérzetei? Ide vág Shakespeare gyönyörű mondása is: „nem gondolnád, mily szomorú minden itt, a szivem táján.“

De az előérzetek állami és községi ügyekre nézve is valókká válhatnak. Igy például nem sok tehetség kell hozzá, hogy az ember azt mondhassa meg előre, ha valjon valamely választás jobb, vagy rosszabb ügymenetet fog-e eredményezni, mint az előbbeni volt? az ember összeszámolja, hány nulla került az előbbeni számok helyére, s a hány nullával több van, mint azelőtt volt, annyival roszabb ügyintézést várhat; mert tökéletes tévedés azt hinni, hogy a nulla csak akkor nem számit, ha szám előtt áll; a nulla álljon akár a szám előtt, akár a szám után, sohasem számit semmit, hanem marad mindig az a mi volt — nulla.

De ez inkább a vonal fölé való, s igy fejtegetésemet megszakitom, nehogy a kenyeret a kalácscsal összezavarjam.

Effendi.

évfordulójának megünnpelésére készül. — Utolsó szerdán tartott összejövetelen, melyen nyolczvannál több egylete a városnak részt vett, 25 tagból álló ünnepély-bizottság választatott, mely további 25 taggal fogja magát kiegészíteni, s az ünnepély rendjét fogja megállapitani. Alapul elfogadtatott az, hogy az ünnepély három napon keresztül — junius hó 30-tól julius hó 2-ikáig — tartson, melyek közül az első az egyetemi diszteremben tartandó szellemi ünnepélynek, a második népünnepélynek, a harmadik gyermekünnepélynek szentelendő. Mint az ünnepély járuléka a nagy bölcsész müveinek, arczképének kiállitása emlittetik. Emlékérmek, emlékiratok, zeneünnepélyek stb. természetesen nem fognak hiányozni. Ritter Ödön tanár az ünneplendő „Pays romand" czimű müvéből ez alkalomra kivonatot készit, melyhez népszerű nyelven irt életrajz fog előszóul adatni. Remélik, hogy ezen ünnepély mentt fog maradni a pártoskodás befolyásától, s valódi nemzeti ünnepélylyé fog válni.

— **Konstantinápolyi** februári levélben olvassuk: A béke, mely a török-orosz háborút befejezi, San-Stefanóról fog elneveztetni. Ennek történeti előzménye van. A kérdésben forgó helység ugyanis azon a téren épült fel, a hol a tizedik században a Byzanczig győzedelmesen előnyomuló oroszok táborukat felütötték. Azon a helyen, a melyen az örmény Avakel bey háza áll, s melybe Miklós főherczeget eleinte elszállásoltatni akarták, hajdanta szent Istvánnak szentelt klastrom emelkedett, melyet a törökök vagy az idő viszontagságai elromboltak. San-Stefano mai temploma is, ámbár 1844-ben épittetett, régi emlékeket költ fel, minthogy ugyanazon a területen áll, a melyen ezelőtt imaház volt, a melyben a volt velenczei doge Dandolo, közvetetlenül Konstantinápoly ellen intézett hadjárata előtt (1203) Te deum-ot énekeltetett. San-Stefano köztudomásúlag a török fővárostól 4 órányira a Márvány-tenger mellett fekszik; 5000 fönyi lakossága között nincs egyetlen egy török. Mikor Miklós főherczeg bevonulását táviratilag jelezte Szent-Pétervárt, a czár üdvözlő sürgönyben válaszolt.

IRODALOM.

— **„Magyar fürdö-lapok"** czim alatt f. é. ápril 1-től fogva dr. Lörinczi Ferencz hetilapot szerkeszt. Kiadja Zilahy Sámuel Budapesten. Előfizetési ára az egész idénytartamra: 5 forint.

— Rózsavölgyi és társa budapesti czég kiadásában megjelent és szerkesztőségünkhöz beküldetett: „Gut Militairisch" gyors-polka és „Am Corso" polka francaise, mindkettő zongorára Dvorzak Ferencztől. Áruk 50—50 kr.

— Táborszky és Parsch budapesti nemzeti zenemű kereskedésében megjelent: „Un Basso en Maschera" Verditől fiatal zongorázók számára átirta Bayer F. Ára 50 kr.; továbbá: „Pluie de Perles" Morcean de Salon zongorára Behr Ferencztől. Ára 80 kr.

Sub rosa üzenetek.

19. *K. L.* tanitó úrnak helyben. A kérdéses hirt nem mi terjesztettük, s nincs is róla semmi tudomásunk. Hasonló hirek kerengnek másokról is, s ha mi mindazokat meg akarnók hazudtolni, nem győznénk nyilatkozatokat közzé tenni. Némely embernek fő teendője azzal foglalkozni, a mit más tesz, vagy nem tesz, mondott, vagy nem mondott, s ez oly városban, a hol a piaczi asszonyságok számosak, egészen természetes. Azt gondolja ön, hogy egyszerű nyilatkozattal betömi a fecsegők száját? ily esetben legjobb a hallgatás, mert qui s'excuse, s'accuse.

Tudósitás a kecskeméti hetivásárról.

1878. márczius 29.

Tisztabúza	m.-máza	74—78	kl.	10.—	któl 10.90	krig.
Elegy	„	73—74	„	7.60	„ 8.75	„
Rozs	„	70—72	„	7.22	„ 7.44	„
Árpa	„	60—62	„	7.—	„ 7. 7	„
Zab	„	36—40	„	6.—	„ 6.30	„
Kukoricza	„	70—72	„	6.80	„ 7.20	„
Köles	„			6.80	„ 7.—	„
Burgonya				1.20	„ 2.30	„

Felelős szerkesztő: **Dr. BELICZAY JÓNÁS.**
Főmunkatársak:
Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

Miután mi Abissiniában (Afrika) egy nagyszerű ***Alpacca-ezüst-fémbányát*** csekély potom áron megvettünk, s gyárunkban újból 63 gözgépet állitottunk fel, melyek által a munkabéren igen sokat megtakaritunk, ennélfogva jelenleg azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy világhirű ***Alpacca-ezüst***-gyártmányainkat 32%-al olcsóbb, szebb és jobban vagyunk képesek szállitani mint eddig. Mindenki előtt tudva levő dolog, miszerint a mi ***Alpacca-ezüstünk*** ezüst szinét soha el nem veszti, söt még a legerősebb savaktól sem támadtatik meg, melyért mi **irásbeli jótállást nyujtunk.**

Leszállitott árak:

	Ezelőtt	Most
6 db. Alpacca-ezüst kávéskanál	1.20, 1.60, 2 —, 2 60	85 kr, 1 frt. 15, 1.40, 1.80 kr.
6 „ „ „ evőkanál	2.—, 2,60, 3.40, 5.—, 6 frt.	1.40, 1.80, 2.30, 3.40, 4 frt.
1 „ „ „ levesmerő tömör	1.50, 2.40, 2 90, 4.—, 5 frt	1.—, 1.60, 2.50, 3.40.
1 „ „ „ tejmerő	1.—, 1.45, 2 30, 3.20, 4 frt.	70, 1.—, 1.60, 2-10, 2.60 kr.
6 pár evőkészlet, kés és villa angol aczél pengével és Alpacca-ezüst nyéllel.	4.50, 5 30, 6.80, 7.50, 9 frt.	3.10, 3.70, 4.40, 5.—, 6.20 kr.
6 pár csemege-evőkészlet, kés és villa angolaczél pengével és Alpacca-ezüst nyéllel.	3.50, 4 80, 5.50, 6.95.	2.40, 3.20, 3.80, 4.75 kr.

Azonkivül diszes asztali gyertyatartók párja 1, 2, 2.50, 3 frt; tálczák 50, 75, 80 kr., 1 frt. 40 kr.; kávés- vagy teás-ibrikek 2, 2.50, 3, 4 ft.; karos gyertyatartók párja 8.50, 10.50, 14, 20 ft.; czukorszelenczék 2, 2.50, 4, 5.50, 7 ft; czukorhintők 60, 75, 90 kr, 1 frt; eczet-olajtartók 2.50, 3.80, 4.25, 6 frt; vajszelenczék 95 kr, 1.70, 2 80, 3.25, 4 frt; s ezenfelül számtalan más tárgyak; mind **32%-al olcsóbban** mint eddig.

Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan teljesittetnek.

Blau és Kann fémáruk gyára által
Bécs, Babenbergerstrasse Nr. 1. 33 (12—5)

Mindeddig fölülmulhatatlan!

W. MAAGER
cs. k. kizárólag szabadalmazott
csukamájolaja.

A legelső orvosi tekintélyektől megvizsgált és **könnyen emészthetösége miatt** különösen kisdedeknél ajánlható és rendelhető, mint a legjobb, legtisztább, legtermészetesb és leghathatósb gyógyszer minden **mell- és tüdőbajokban**, továbbá a **görvély, sömör, bőrkiütések, mirigyek, gyengeségek** stb. eféle betegségekben. — Egy palaczk ára 1 frt. Gyári raktáram: **Bécs, Heumarkt Nr. 3.** Kapható továbbá a valódi csukamájolaj az osztr.-magy. birodalom legtöbb gyógytárában.

Kapható: **Kecskeméten** Molnár János, **Szegeden** Kiss József, Bauer József, Kovács Albert, Ifj. Aigner János, **Czegléden** Persay Sándor gyógyszerész uraknál.
235 (12—8)

Árverési hirdetmény.

A Kecskeméti Takarékpénztárnál elhelyezett és ki nem váltott zálogtárgyak u. m.:

1 darab kecskeméti gazd. gözmalmi részvény,
4 darab szöllő-dézma váltsági kötvény

folyó évi ápril hó 3-ik napján d. e. 10 órakor, az intézet helyiségén tartandó nyilvános árverésen, azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni. — Mire a venni szándékozók meghivatnak.

Kecskemét, 1878. márcz. 23.

Lestár Péter,
igazg. elnök.
51 (1—1)

Luhi Margit-forrás
legtisztább szikéleges ásványviz.

Hazánk ezen vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a **lélegzési, emésztési és húgyszervek idült hurutos bántalmainál**, torok- gége- légcső- és hörg-betegségekben kiváló sikerrel használták és használják: ***Dr. Korányi Frigyes, — Dr. Kováts Sebestyén Endre, — Dr. Gebhárdt Lajos, — Dr. Navratil Imre, — Dr. Poór Imre, — Dr. Kétly Károly, — Dr. Barbás József*** egyetemi tanár és közkórházi főorvos urak. Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a ***Margit-forrás*** nemcsak méltó versenytársa a ***Seltersi — Gleichenbergi — Gieshübli — Radcini — Vichy — Emsi*** s hason összetételű vizeknek, hanem ***gyógyhatásban*** azokat ***több tekintetben felül is multa.*** A ***Margit-forrás*** gyógyhatását igazoló bizonylatok kivánatra bárkinek készséggel megküldetnek.

Borral használva a legkellemesebb és legegészségesebb italt nyujtja.

Dr. Karlovszky utóda forrás-igazgatósága.

Kizárólagos főraktár
ÉDESKUTY L.

m k. udvari ásványviz-szállitónál 32 (12—5)
BUDAPESTEN, Erzsébettér 1-ső szám alatt.
Kapható minden gyógytár és füszerkereskedésben.

Dr. Plenk A. ANTICATARRHALICUMA
a nyákhártya mindennemü hurutja ellen.

Ez a tudományos alapon készitett thea a leghasznosabb füvek és gyökökből összegyüjtött és a gége, légcső, hörgök, tüdö, gyomor és belek mindennemü hurútos megbetegedése ellen csodaszerű hatással bir, továbbá a húgyhólyag, méhhüvely hurutai ellen és egyáltalában vértisztitólag hat. Fölöslegesnek tartjuk a dicsérő bizonyitványok felsorolását, mert bárki rövid idő alatt biztos hatásáról meggyőződhetik, 4 vagy 6 heti használása rendesen elégséges a még már megavult betegségek ellen is.

Egy nagy csomag ára 80 kr., a kicsié 40 kr. — Raktár: Budapesten Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerészeknél. 10 (30—10)

Szappanfőző és mosólúg.

Alolirott tisztelettel tudatja a t. cz. közönséggel, miszerént az általa készitett, s eddig is előnyösnek ismert, szappanfőző és mosólúgot egyedül mostani lakásán (VII. tized, 73. sz. alatt az Obester-ház mellett levő Vojtik-féle házban) lehet kapni. — Literje 6 kr., s minden 10 liter után 1 liter ingyen adatik.

Tisztelettel
Koczó Sándor,
mérnök.
12 (10—9)

Szőlő-eladás.

Dömötör Sándor kir. közjegyzőnek a Czollner-közön, a vasúti indóház mögött fekvő, 192 útból álló szőleje (**Ági Mihály-féle**) eladó.
50 (3—2)

Birtokeladás.

Néh. ***Hajagos János*** hagyatékához tartozó — egy a VI. tizedben 487. sz. a. búzaszentelés mellett fekvő nagy két telkes ház kúttal; egy 374 útból álló, a vasút belső oldalán, a bikaistálló közelében fekvő jó karban levő szőllő, és egy-egy holdnyi erdő a csontoshalmi dűlőben, szabadkézből eladó.

Venni szándékozók alulirottnál, mint az örökösök megbizottjánál értekezhetnek minden nap d. e. 8—10, d. u. 2—4 óráig.

Tary Endre,
ügyvéd.
l. halpiacz, Grosinger-féle ház.
52 (3—1)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1878.